

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 503

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 iunie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
515.	— Hotărâre pentru aprobarea efectuării concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, de către Societatea Comercială „Apa Canal” — S.A. Galați	360.	— Decizie privind revocarea domnului Adrian Niculescu din funcția de vicepreședinte al Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc.....
			3
516.	— Hotărâre pentru aprobarea efectuării concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, de către Regia Autonomă Municipală „RAM” Buzău.....	362.	— Decizie privind numirea domnului Constantin Dascălu în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.....
			3
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
	1-2	607.	— Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea structurii organizatorice a Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale.....
			3-4
		ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
		194.	— Hotărâre pentru modificarea Regulamentului Institutului Național al Magistraturii.....
			5-6
		DECIZII ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	2	Decizia nr. I din 28 martie 2005.....	7-8

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea efectuării concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, de către Societatea Comercială „Apa Canal” — S.A. Galați

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă efectuarea concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților și regiilor

autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare, de către Societatea Comercială „Apa Canal” — S.A. Galați, subordonată Consiliului Local al Municipiului Galați.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Maria Muga,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 9 iunie 2005.
Nr. 515.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

pentru aprobarea efectuării concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, de către Regia Autonomă Municipală „RAM” Buzău

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă efectuarea concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților și regiilor

autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare, de către Regia Autonomă Municipală „RAM” Buzău, subordonată Consiliului Local al Municipiului Buzău.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,
secretar de stat

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Maria Muga,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 9 iunie 2005.
Nr. 516.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind revocarea domnului Adrian Niculescu din funcția de vicepreședinte al Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc**

Având în vedere propunerea formulată de președintele Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc, prin Adresa înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/5.809/M.A.V. din data de 31 mai 2005, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 656/2003 privind înființarea Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc, cu modificările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data prezentei decizii, domnul Adrian Niculescu se revocă din funcția de vicepreședinte al Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc, organ de specialitate al administrației publice centrale, aflat în subordinea Guvernului și în coordonarea ministrului culturii și cultelor.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU București, 8 iunie 2005.
Nr. 360.

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Monica Octavia Muscă

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea domnului Constantin Dascălu în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului**

În temeiul prevederilor art. 15 lit. d) și ale art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite următoarea decizie:

Articol unic. — Începând cu data prezentei decizii, domnul Constantin Dascălu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU București, 10 iunie 2005.
Nr. 362.

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind aprobarea structurii organizatorice a Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale**

În temeiul prevederilor art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 2.281/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale farmaceutice și aparatură medicală nr. MC 7.101 din 6 iunie 2005, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă structura organizatorică a Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

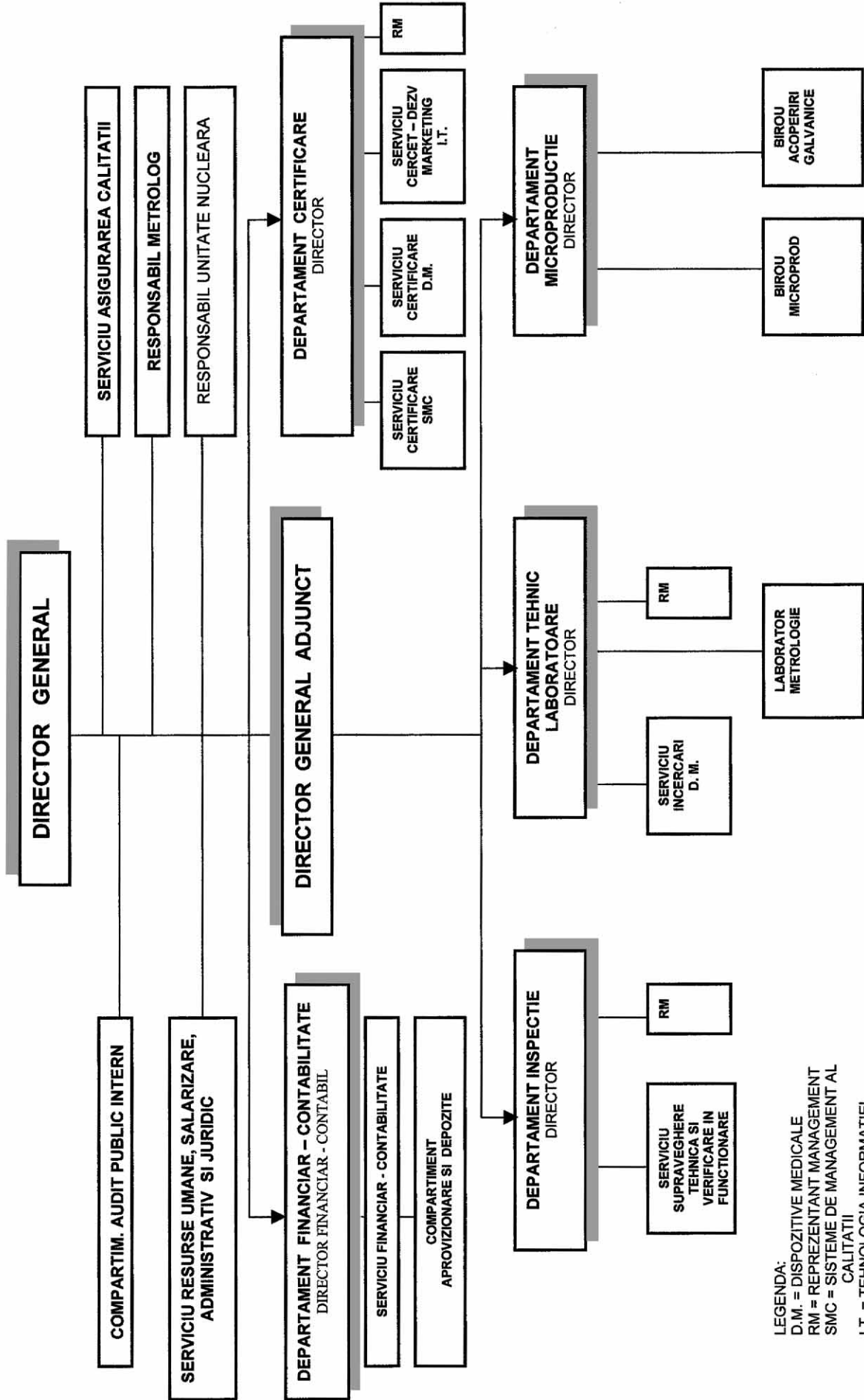
Art. 2. — Oficiul Tehnic de Dispozitive Medicale va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Mircea Cinteza

București, 6 iunie 2005
Nr. 607.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale

LEGENDA:

D.M. = DISPOZITIVE MEDICALE
 RM = REPRESENTANT MANAGEMENT
 SMC = SISTEME DE MANAGEMENT AL CALITATII
 I.T. = TEHNOLOGIA INFORMATIEI

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Regulamentului Institutului Național al Magistraturii**

În temeiul art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, al art. 24 alin. (1) și al art. 39 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere dispozițiile art. 106 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, văzând Adresa nr. 1.045/2005 a Institutului Național al Magistraturii,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Regulamentul Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 160/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 27 septembrie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul VIII se introduce secțiunea I cu titlul „Personalul Institutului“.

2. Articolul 38 alineatul (1) se abrogă, urmând ca celelalte alineate să primească o nouă numerotare. Astfel, alineatul (2) devine alineatul (1), cu următorul cuprins: „Personalul de specialitate juridică asimilat magistraților îndeplinește atribuții specifice de organizare și instruire în cadrul departamentelor de formare inițială, de formare profesională continuă și de formare a formatorilor“, alineatul (3) devine alineatul (2), alineatul (4) devine alineatul (3), iar alineatul (5) devine alineatul (4).

3. La capitolul VIII, după articolul 40 se introduce secțiunea a II-a cu titlul „Ocuparea posturilor vacante de personal de specialitate juridică asimilat magistraților“, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — (1) Poate ocupa un post de execuție de personal de specialitate juridică, asimilat magistraților, în departamentele de formare a magistraților din cadrul Institutului, persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de art. 13 alin. (2) lit. a)–e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, cu modificările ulterioare, și a promovat concursul organizat de Institut.

(2) Numirea pe posturi de personal de specialitate juridică, asimilat magistraților, a persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) se face prin decizie a directorului Institutului.

Art. 40². — (1) Pentru înscrierea la concurs, candidații vor prezenta:

- a) copie de pe actul de identitate;
- b) copie de pe certificatul de naștere și certificatul de căsătorie;
- c) copie de pe diploma de licență și foaia matricolă a anilor de studii;
- d) certificatul de cazier judiciar;
- e) certificatul de cazier fiscal;
- f) cerere-tip;
- g) curriculum vitae;
- h) copie de pe carnetul de muncă sau alte acte doveditoare ale vechimii în specialitate;
- i) chitanța de plată a taxei de înscriere;
- j) două fotografii color tip buletin.

(2) Candidații vor depune și o recomandare privind profilul profesional și moral de la ultimul loc de muncă. Candidații care nu au mai fost angajați anterior vor depune o recomandare de la ultima instituție de învățământ absolvită.

(3) Candidații sunt obligați să depună la dosar o adeverință medicală eliberată de medicul de familie, din

care să reiasă că aceștia sunt apți pentru exercitarea funcției de expert.

Art. 40³. — (1) Examinarea candidaților se face prin susținerea unei probe scrise la o limbă străină, la alegere dintre engleză și franceză, a unei probe scrise de verificare a cunoștințelor teoretice și practice și a unui interviu.

(2) Tematica pentru probele de concurs și, eventual, bibliografia, data și locul susținerii concursului, numirea comisiilor de concurs, numărul de posturi scoase la concurs, precum și cuantumul taxei de înscriere la concurs se propun de către directorul Institutului și se aprobă de consiliul științific.

(3) Tematica pentru probele de concurs se află în permanență pe site-ul Institutului.

(4) Data și locul susținerii concursului, tematica, numărul posturilor vacante, termenul pentru depunerea actelor de înscriere la concurs și cuantumul taxei de înscriere se aduc la cunoștință celor interesați prin afișare la sediul Institutului, prin intermediul mass-media și prin publicarea pe pagina de Internet a Institutului, cu cel puțin 30 de zile înainte de data concursului.

(5) Cererile pentru înscrierea la concurs se adresează directorului Institutului și se depun cu cel puțin 15 zile înainte de data concursului la serviciul resurse umane.

(6) Pentru fiecare probă de concurs, în funcție de numărul candidaților, consiliul științific al Institutului numește comisiile de examinare a lucrărilor scrise la limba străină, respectiv de verificare a cunoștințelor teoretice și practice, comisiile de interviuare, precum și comisiile de soluționare a contestațiilor.

Art. 40⁴. — (1) Comisiile de examinare la limba străină și de verificare a cunoștințelor teoretice și practice întocmesc 3 variante de subiecte pentru fiecare materie de concurs, care se depun în plicuri separate și sigilate.

(2) Prin tragere la sorți, în ziua concursului, în prezența membrilor comisiilor de examinare și a unui reprezentant al candidaților, se stabilesc subiectele pentru probele menționate.

(3) Timpul destinat pentru elaborarea lucrării scrise la limba străină se stabilește de comisiile de examinare și se calculează din momentul finalizării acțiunii de comunicare a subiectelor.

(4) Intrarea candidaților în sălile de concurs se face pe baza listelor întocmite pentru fiecare sală și a actului de identitate. După verificarea identității, fiecare candidat păstrează pe bancă actul de identitate, până la predarea lucrării scrise. Pe listă se menționează prezența fiecărui candidat.

(5) Candidații care nu se află în sală în momentul deschiderii plicului cu subiecte pierd dreptul de a mai susține proba scrisă.

(6) Înainte de a se dicta subiectele, candidații înscriu numele și prenumele pe colțul foii ce urmează a fi lipit, după care se aplică ștampila Institutului.

(7) Plicul cu subiectele de concurs se desface de un candidat, care semnează și procesul-verbal încheiat în ziua susținerii probei scrise.

(8) Pe toată durata desfășurării probei scrise la limba străină, în sălile de concurs au acces numai membrii comisiei de examinare, persoanele care supraveghează desfășurarea probei și persoanele desemnate cu aplicarea ștampilei pe colțul îndoit al colilor destinate probei scrise.

(9) În vederea elaborării lucrării scrise, candidații primesc coli de hârtie având ștampila Institutului. Se poate folosi numai cerneală de culoare albastră sau pix cu pastă de culoare albastră. La cerere, se pun la dispoziție în mod suplimentar coli de hârtie, iar dacă este necesar, cerneală sau pixuri.

(10) La expirarea timpului prevăzut la alin. (3), delegatul care a supravegheat desfășurarea probei strânge toate lucrările în ordinea predării lor de către candidați, sub semnătură, după care le predă comisiei de corectare a lucrărilor, care le înscrie într-un borderou.

(11) Dacă examinarea se face în mai multe săli, se întocmește câte un borderou pentru lucrările din fiecare sală.

(12) Lucrarea se consideră predată de candidat după verificarea stării acesteia de către delegatul care a supravegheat desfășurarea probei și după semnarea borderoului de către candidat.

(13) Pe toată durata desfășurării probei scrise este interzisă părăsirea sălii de concurs de către candidați. În cazuri excepționale, părăsirea temporară a sălii de concurs se poate face numai cu însoțitor.

(14) Orice fraudă sau tentativă de fraudă dovedită se sancționează cu eliminarea din concurs. În aceste cazuri, delegații care supraveghează lucrările sesizează de îndată comisia de examinare, care întocmește un proces-verbal despre constatările făcute și măsurile luate, iar lucrarea se anulează cu mențiunea «fraudă».

(15) Pentru a fi declarați admiși la proba scrisă la limba străină, candidații trebuie să obțină cel puțin nota 7.

(16) Candidații nemulțumiți de notele acordate la proba scrisă la limba străină pot depune contestație la serviciul resurse umane din cadrul Institutului în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor.

(17) În vederea soluționării contestațiilor, colțurile lucrării se lipesc din nou.

(18) Contestațiile se soluționează de către comisia de soluționare a contestațiilor, prevăzută la art. 40³ alin. (6).

Art. 40⁵. — (1) Candidații care au obținut cel puțin nota 7 la proba scrisă la limba străină susțin o lucrare scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice și practice la unele dintre următoarele discipline: drept civil, drept procesual civil, drept penal, drept procesual penal, organizare judiciară, statutul magistraților, organizarea și funcționarea Institutului, drept internațional public și privat, drept și instituții comunitare europene, drepturile omului.

(2) Disciplinele la care candidații susțin lucrarea scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice se aprobă, pentru fiecare post vacant, de consiliul științific al Institutului, la propunerea directorului acestuia.

(3) Timpul destinat pentru elaborarea lucrării scrise de verificare a cunoștințelor teoretice și practice se stabilește de comisia de examinare și se calculează din momentul finalizării acțiunii de comunicare a subiectelor.

(4) Dispozițiile art. 40⁴ alin. (4)—(14) se aplică în mod corespunzător.

Art. 40⁶. — (1) Corectarea lucrărilor scrise de verificare a cunoștințelor teoretice și practice se face pe baza unui

punctaj stabilit de membrii comisiei de elaborare a subiectelor.

(2) Lucrarea scrisă la fiecare dintre materiile de concurs se notează cu note de la 1 la 10.

(3) Nota lucrării scrise de verificare a cunoștințelor teoretice o reprezintă media aritmetică a notelor obținute la fiecare dintre materiile de concurs.

(4) Pentru a fi declarați admiși la proba scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice și practice, candidații trebuie să obțină cel puțin media 7, dar nu mai puțin de nota 5 la fiecare materie de concurs.

(5) Candidații nemulțumiți de notele acordate pot depune contestație la serviciul resurse umane din cadrul Institutului, în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor.

(6) Dispozițiile art. 40⁴ alin. (17)—(18) se aplică în mod corespunzător.

Art. 40⁷. — (1) Candidații care au fost declarați admiși la proba scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice și practice vor susține un interviu.

(2) Din comisia de interviu fac parte și conducătorii compartimentelor în care sunt posturile vacante scoase la concurs.

(3) Interviul se notează cu note de la 1 la 10 de către fiecare membru al comisiei.

(4) Nota finală la interviu o reprezintă media aritmetică a notelor acordate de către fiecare membru al comisiei.

(5) Nu se admit contestații cu privire la notele obținute la interviu.

Art. 40⁸. — (1) Media generală de promovare a concursului este cel puțin nota 7.

(2) Media generală a concursului reprezintă media aritmetică a notelor obținute la proba scrisă la limba străină, proba scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice și practice și la interviu.

Art. 40⁹. — (1) În termen de cel mult 5 zile de la data finalizării concursului, comisiile de corectare a lucrărilor predau întregul material de concurs serviciului resurse umane din cadrul Institutului, care va lua măsuri pentru afișarea rezultatelor concursului la sediul Institutului.

(2) Repartizarea candidaților declarați admiși la concurs se face în ordinea descrescătoare a mediilor generale obținute, în limita posturilor vacante pentru care s-a organizat concursul și în funcție de opțiunea candidaților și de probele de concurs susținute.

Art. 40¹⁰. — (1) Lucrările scrise și procesele-verbale privind rezultatele concursului se anexează la dosarele profesionale ale candidaților declarați admiși.

(2) Dosarele, lucrările scrise, procesele-verbale referitoare la ceilalți candidați și alte lucrări privind concursul se arhivează și se păstrează potrivit nomenclatoarelor arhivistice.

(3) Taxa de înscriere se restituie candidaților care își anunță retragerea cu cel puțin 15 zile înainte de prima probă de concurs.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. III. — Regulamentul Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 160/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 27 septembrie 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător dr. **Dan Lupașcu**

DECIZII ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

– SECȚIILE UNITE –

DECIZIA Nr. I

din 28 martie 2005

Sub președinția domnului profesor universitar dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

S-a luat în examinare recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 54 alin. 4 și ale art. 57 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările ulterioare, referitoare la calitatea în care participă în procesul penal societatea de asigurare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nicoleta Eucarie.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, cerând admiterea acestuia în sensul de a se stabili că societatea de asigurare, a cărei citare este obligatorie, participă în procesul penal în calitate de asigurător de răspundere civilă, iar nu în calitate de parte responsabilă civilmente sau de garant al inculpatului pentru suma prevăzută în contractul de asigurare.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art. 54 alin. 4 și ale art. 57 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările ulterioare, instanțele de judecată s-au pronunțat în mod diferit cu privire la calitatea în care participă societatea de asigurare în procesul penal.

1. Astfel, unele instanțe au considerat că, în cazul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, asigurătorul are calitatea de parte responsabilă civilmente în cadrul procesului penal. În argumentarea acestui punct de vedere s-au invocat prevederile Codului de procedură penală, care nu condiționează calitatea de parte responsabilă civilmente de existența vreuneia dintre culpele delictuale reglementate în art. 1000 alin. 1 și 3 din Codul civil, ci doar pretind ca persoana chemată în procesul penal ca parte responsabilă civilmente să răspundă, conform legii civile, pentru pagubele produse prin fapta inculpatului.

S-a subliniat în justificarea acestei opinii că răspunderea civilă pentru fapta altuia operează nu numai în cazurile când există o culpă a persoanei chemate să răspundă într-un astfel de caz, ci ea trebuie admisă și în alte situații, stabilite expres de lege, cum este și aceea la care se referă art. 54 alin. 4 din Legea nr. 136/1995, cu modificările ulterioare, când „citarea în proces a asigurătorului este obligatorie”.

S-a mai învederat că nici nu ar fi în spiritul principiilor contradictorialității și egalității între părți ca o persoană chemată să răspundă pentru fapta altuia să nu-și poată formula apărări în legătură cu calitatea de asigurător, cu întinderea răspunderii asiguratului și a răspunderii acestuia, precum și cu privire la celelalte aspecte specifice răspunderii pentru altul. Or, s-a motivat, toate aceste cerințe de echitate nu ar putea fi garantate decât prin atribuirea calității de parte responsabilă civilmente asigurătorului pe întreg parcursul procesului penal.

2. Alte instanțe s-au pronunțat în sensul că, în procesul penal, societatea de asigurare ar avea doar calitatea de garant al plății despăgubirilor. În acest sens s-a invocat argumentul că societatea de asigurare nu poate fi chemată, așa cum se prevede prin art. 24 alin. 3 din Codul de procedură penală, să răspundă, potrivit legii civile, pentru pagubele produse prin fapta inculpatului, ci în baza contractului încheiat între ea și asigurat.

S-a motivat că, neputându-i-se imputa nici una dintre culpele delictuale prevăzute în art. 1000 alin. 1 și 3 din

Codul civil, nu există temei ca societatea de asigurare să fie citată în procesul penal ca parte responsabilă civilmente, deoarece nu sunt întrunite cerințele reglementate prin art. 16 și art. 24 alin. 3 din Codul de procedură penală.

S-a mai scos în evidență că, din moment ce obligația de citare a societății de asigurare este determinată numai de existența contractului de asigurare, pe baza căruia ea doar garantează limitat acoperirea despăgubirilor, participarea sa în procesul penal nu poate fi decât în calitate de garant al plății acestora.

3. În fine, alte instanțe s-au pronunțat în sensul că societățile de asigurare trebuie citate în procesul penal numai în calitate de asigurător, deoarece raporturile juridice dintre aceste societăți și asigurat au la bază o solidaritate tacită, stabilită prin convenție, care dă dreptul persoanelor păgubite prin producerea accidentelor să pretindă, în baza art. 57 alin. 1 din Legea nr. 136/1995, despăgubiri atât celor răspunzători de producerea acestora, cât și direct asigurătorului de răspundere civilă.

Aceste din urmă instanțe au procedat corect.

În adevăr, prin art. 48 alin. 1 din Legea nr. 136/1995, cu modificările ulterioare, se prevede că „persoanele fizice sau juridice care au în proprietate autovehicule supuse înmatriculării în România, precum și tramvaie sunt obligate să le asigure pentru cazurile de răspundere civilă, ca urmare a pagubelor produse prin accidente de autovehicule pe teritoriul României, și să mențină valabilitatea contractului de asigurare prin plata primelor de asigurare”, iar potrivit art. 48¹ alin. 2 din aceeași lege, „contractul de asigurare atestă existența asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule”.

Aceste dispoziții legale, menite să asigure posibilitatea desdăunării victimelor accidentelor de circulație, impun obligativitatea încheierii și menținerii valabilității contractelor de asigurare, în scopul eliberării persoanelor fizice și juridice de riscurile de a acoperi pagubele produse prin folosirea autovehiculelor pe care le au în proprietate.

În acest cadru s-a stabilit, prin art. 57 alin. 1 din Legea nr. 136/1995, că drepturile persoanelor păgubite prin producerea accidentelor de autovehicule „se pot exercita și direct împotriva asigurătorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia, stabilită în prezentul capitol, cu

citarea obligatorie a celui răspunzător de producerea pagubei“.

Din coroborarea acestei reglementări cu dispoziția art. 54 alin. 4 din aceeași lege, potrivit căreia, „în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, asigurații sunt obligați să se apere în proces“, iar „citarea în proces a asiguratorului este obligatorie“, rezultă neîndoielnică voință a legiuitorului de a limita poziția procesuală a societății de asigurare la calitatea sa de „asigurator“, care îi oferă suficiente posibilități de apărare atât în nume propriu, cât și prin subrogare în drepturile asiguratului.

Este de observat totodată că din nici o prevedere a legii menționate nu rezultă că societatea de asigurare ar avea o altă calitate procesuală decât aceea de „asigurator“, așa cum este ea denumită repetat în cuprinsul legii, după cum nici dispozițiile din Codul de procedură penală, coroborate cu cele ale Codului civil, nu impun să se considere că, în asemenea situații, societatea de asigurare ar avea calitatea de parte responsabilă civilmente.

Caracterul limitat, derivat din contract, al obligației asumate de societatea de asigurare exclude asimilarea poziției sale, determinată de aplicarea dispozițiilor art. 54 alin. 4, coroborate cu cele ale art. 57 alin. 1 din Legea nr. 136/1995, cu modificările ulterioare, cu calitatea de parte responsabilă civilmente sau de garant, cât timp nici o prevedere legală nu permite o astfel de interpretare.

În această privință, precizarea din art. 24 alin. 3 din Codul de procedură penală, în sensul că „persoana chemată în procesul penal să răspundă, potrivit legii civile, pentru pagubele provocate prin fapta învinutului sau

inculpatului, se numește parte responsabilă civilmente“, impune referirea, în mod obligatoriu, la dispozițiile art. 1000 alin. 1 și 3 din Codul civil, care reglementează o atare răspundere.

Or, natura juridică a obligației pe care și-o asumă societatea de asigurare prin încheierea contractului de asigurare cu asiguratul este total diferită de răspunderea pentru fapta altuia, reglementată prin art. 1000 alin. 1 din Codul civil, precum și de răspunderea comitenților, pentru prejudiciul cauzat de prepușii lor, la care se referă alin. 3 al aceluiași articol.

Pe de altă parte, nici nu se poate considera că răspunderea civilă a asiguratorului pentru prejudiciul cauzat de asigurat a fost reglementată prin dispoziție specială a legii civile, deoarece, așa cum s-a arătat, prin Legea nr. 136/1995 s-a prevăzut obligativitatea citării societății de asigurare în calitate de „asigurator de răspundere civilă“, fără a se face trimitere la vreo dispoziție care să permită să i se atribuie calitatea de parte responsabilă civilmente sau de „garant“.

Așa fiind, din analiza dispozițiilor legale și a principiilor de drept la care s-a făcut referire rezultă că, în cazul producerii unui accident de circulație, având ca urmare cauzarea unui prejudiciu, pentru care s-a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă, coexistă răspunderea civilă delictuală, bazată pe art. 998 din Codul civil, a celui care, prin fapta sa, a cauzat efectele păgubitoare, cu răspunderea contractuală a asiguratorului, întemeiată pe contractul de asigurare încheiat în condițiile reglementate prin Legea nr. 136/1995.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 23 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a se stabili că, în raport cu prevederile art. 54 alin. 4 și ale art. 57 din Legea nr. 136/1995, cu modificările ulterioare, societatea de asigurare participă în procesul penal în calitate de asigurator de răspundere civilă, iar nu ca parte responsabilă civilmente sau garant al plății despăgubirilor civile.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aplicarea dispozițiilor art. 54 alin. 4 și ale art. 57 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările ulterioare, stabilește:

Societatea de asigurare participă în procesul penal în calitate de asigurator de răspundere civilă.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 2 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, azi, 28 martie 2005.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Ioan Răileanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 032286